பாலர் கல்வி

தொகுதி 1]　　1936ஞ ஜூலை　　[பகுதி 5

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
21 OCT 1936
MADRAS

பாஷாபிவிருத்தி முறைகள்

எஸ். ஜேகன்னாதன்.

1. குழலினிது யாழினிது என்பர் தம்மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர்.

2. செல்வத்துட் செல்வம் செவிச் செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

3. சித்திரமும் கைப்பழக்கம், செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்
வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம்....

நமக்கு வேண்டிய முறைகள் எல்லாம் மேலே காட்டிய சூத்திரங்களிலே அமைத்துள்ளன. பேச்சும் பகுத்தறிவுமே நம்மையும் மிருகத்தையும் பிரித்து மானிட ஜன்மத்தைப் பெறுதற்குரிய ஜன்மங்களில் மிகவும் மேலானதாகக் கருதும்படி செய்விக்கின்றன. சின்னஞ் சிறு குழந்தையின் பேச்சு நமக்கு அளவில்லாத ஆனந்தத்தையும் ஞானத்தையும் விளைவிக்கிறது. குழந்தையின் தேக மன வளர்ச்சியைக் கவனித்து வரும் நாம் குழந்தை பேசும் அடியிற்கண்ட சொற்களைக் கவனித்தால் அவை எப்பருவத்தில் அப்பியாசம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நாம் ஊகிக்கலாம்.

அம்மா	வித்தை	எக்கு	ஒப்போப்ட்டா
அப்பா	ஆப்பூ	இறை	ஆத்து
அம்மு	தோதோ	தண்ணி	விச்சி
தாதா	ஆச்சு	வென்னி	தேஙா
வாவா	போச்சு	எலெ	பாப்பி
அத்தை	இக்கா	சட்டை	இன்னூண்ணு
பாட்டி	வான்ரு	ஆப்பே	இன்னும்
அண்ணு	தாச்சு	ஆட்டுட்டி	இல்லே

ஆய்	போ	உப்பு	அப்பிச்சி
ஆனே	பட்டு	தோ தோ வா	இதோ
பாபா	சக்கே	தா	
மாமா	இத்து	நா	

குழந்தை நாம் பேசுவதைக் கேட்கிறது. சப்தங்களைப் பலதரம் கேட்டு முதல்தரம் ஒன்றைத் திரும்பச் சொல்லும்பொழுதுதான் நமக்கு அளவில்லாத சந்தோஷம் உண்டாகிறது. "சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளை" என்பது போலப் புதிதாக ஒருதரம் சொன்னதைப் பலதரம் சொல்லித் தானும் சந்தோஷப்படுகிறது. இப்பொழுது இவை ஞாபகத்தில் வைக்கப்படுகின்றன. மறுபடி சமயம் வந்த காலத்தில், உதாரணமாக ஒரு நாயைப் பார்த்தவுடன் "தோ தோ" என்று சொல்லுகிறது. "அம்புலி மாமே வா வா" என்று சொன்னவுடனே தனது கைகளையும் ஆகாயத்தில் காண்பித்துச் சந்திரனைக் கூப்பிடுகிறது. இம்மாதிரி ஆத்மசக்தி அபிவிருத்தியடைகிறது. ஓர் ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது. எல்லாம் ஈசுவர சிருஷ்டியின் விநோதம் என்று சொல்லி நாம் சமாதானப் படுத்திக்கொள்ளுகிறோம். இம்மாதிரி ஆத்மசக்தி அதிகரித்து வருகிறதைக் கவனிக்க உபாத்தியாயராகிய நாம் ஆத்மசக்தியை அபிவிருத்தி செய்ய அக்குழந்தை நமக்குச் சில முறைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறதாகவே யான் எண்ணிவருகிறேன். குழந்தையே குருவிற்குக் குரு ஆகிறது என்றே சொல்லவும் சொல்லலாம்.

குழந்தையின் பாஷையை அபிவிருத்தி செய்ய சில வழிகள்

1. கதை சொல்லுதல்
2. பாட்டு சொல்லுதல்
3. படம் பார்த்தல்
4. இயற்கை விநோதங்களைப் பார்த்தல்
5. வெளியே அழைத்துச் செல்லுதல்
6. விளையாடுதல்
7. உறவினர்கள் குழந்தைகளுடன் சம்பாஷித்தல்
8. வீட்டுப் பண்டம், வீட்டு விசேஷம், உற்சவம், பண்டிகை, பொம்மைக் கொலு, கலியாணம் இவற்றைப்பற்றிப் பேசுதல்.

இம்மூலமாக குழந்தைகளின் பாஷை வளருவதை நாம் காணலாம் இதற்கேற்ற சாதனங்கள் தமிழ்நாட்டில் பல உள்ளன. குழந்தை அழுதால் பாட்டி குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டுவந்து, "தோ தோ பார், காக்கா பார்" என்று சொல்லி வெளியே அழைத்து வந்துவிடுகிறாள். முக்கியமாக பேச்சு வளர்வதற் கேற்றபடி செவிச் செல்வத்தைக் கொடுத்து வருகிறாள். அவற்றைக் கேட்கிற குழந்தை நாப்பழக்கத்தினால் அப்பேச்சை அப்பியாசம் பண்ணி, சமயம் வாய்த்த காலத்தில் அவைகளைப் பிரயோகம் பண்ணுகிறது. இம்மாதிரியே 2 வயது குழந்தைகளின் வார்த்தை 180 வரையிலும், 5 வயதுக் குழந்தைகளின் வார்த்தைகள் 540 வரையிலும் இருப்பதாக யான் அறியலானேன்.

இவை ஊருக்கு ஊர், குடும்பத்திற்குக் குடும்பம் மாறுபடுவது இயல்பு ஆகும். இருக்கிற இடம், சுற்றிலுமுள்ள விசேஷம், கேட்பதற்கும் சொல்லுவதற்கும் உள்ள அவகாசம், அனுபவம் இவைகளை ஒட்டிப் பேச்சு வளர்ந்து வருகிறது. இவ்வாறு கணக்கெடுப்பது உபாத்தியாயருக்கு மிகவும் உபயோகமானது. "கலைமகள் சித்திரப்படங்கள்" என்ற பத்து படங்கள் மயிலாப்பூர்க் கலைமகள் கம்பெனியாரால் ஆறு அணாவிற்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவை கதை சொல்லுதலுக்கும், சம்பாஷணைக்கும் உபயோகப்படும்.

பாலர் புத்தக ஆராய்ச்சியும், பாலர் பாஷையும்

ஏனெனில் தற்காலத்தில் வெகுவாய் வெளிவந்துள்ள பாலர் புத்தகங்களைக் கவனிக்க அடியிற்கண்ட விஷயங்கள் வெளிவருகின்றன.

5 வயதுக் குழந்தைகளுக்குத் தெரியவருகின்ற வார்த்தைகள்	540
ஒரு டஜன் பாலர் புத்தகங்களில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தைகள்	1800

சுமார் 34 பாலர் புத்தகங்களில் ஸெகண்டரி கிரேட் உபாத்தியாயர்கள் கணக்கெடுத்த விஷயங்கள்.

தங்களுக்கே தெரியாத வார்த்தைகள் குழந்தைகளுக்கு அர்த்தம் விளங்கக் கூடாத வார்த்தைகள் படத்திற்கும் பதத்திற்கும் பொருத்தமில்லாத வார்த்தைகள்	800

அரிச்சுவடி புஸ்தகத்திற்கும் அரும் பதவுரை அகராதி எழுதும்படியான காலம் வந்துவிடுமோ என்று திகைக்க நேரிடுகிறது.

மேலும் தமிழ் பாஷையிலுள்ள 247 எழுத்துக்களில் சுமார் 150 எழுத்துக்களே பாலர் சொற்களில் திரும்பத் திரும்ப வந்துள்ளன. சில 90, 100 தடவைகளும், சில மிகக் குறைந்த தடவைகளுமே வந்துள்ளன. பாலர் வகுப்புப் பாஷைப் பாடத்தைப் பற்றின விஷயங்களைப்பற்றி உபாத்தியாயர்கள் லாங்க்மன்ஸ் க்ரீன் அண்டு கம்பெனியாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ள முதல் வகுப்பு கிண்டர் கார்ட்டன் வாசக் புத்தகத்தில் காணலாம்.

ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட பாஷாபிவிருத்தி முறைகளைப் பற்றின ஆராய்ச்சி அவசியம்

நமது நாட்டில் எத்தனையோ தமிழ் வித்துவான்கள் அளவுகடந்த ஆராய்ச்சி செய்துவருகிறார்கள். தமிழ்நாட்டிற்கே அவர்கள் ஒப்பற்ற ஆபரணங்களாக விளங்குகிறார்கள். அவர்கள் இருப்பது நமது பாக்கியமே. ஆயினும் அவர்களது ஆராய்ச்சியின் இரசத்தைக் கல்வியிற் சிறந்த சிலரே பருகுகின்றனர். இவர்களது சங்கியையோ எம்மாத்திரம்? படிப்பில்லாத பல்லாயிரம் பாமர ஜனங்கள் இருக்கிறார்களே. அவர்கள் எப்படித் தமிழ்ச் சுவையின் இன்பத்தை அனுபவிப்பது! தினசரி ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்

திற்கு வந்து படித்துவருகிற பத்துப் பன்னிரண்டு வயதுள்ள பாலர்கள் இவற்றை எப்படி நாளடைவில் அனுபவிப்பது? இதுபோன்ற விஷயங்களில் ஆராய்ச்சி அவசியமெனப் புலப்படுகிறது. இவர்களில் ஒரு பகுதியினராவது இன்ப ரசத்தைப் பானம் பண்ணவேண்டாமா? தற்சமயம் பெரும்பாலராயுள்ள வித்துவான்களும் சரி, ஆங்கிலம் படித்த நிபுணர்களும் சரி, தமிழ்நாட்டில் பிறந்துள்ள தமிழ் மக்களுக்குத் தாய்பாஷையாகிற தமிழ் பாஷையைக் கற்றுக்கொடுக்கவும், அதனை வளர்க்கவும், அதில் ஆசை யுண்டு பண்ணவும் தக்கபடி முறைகளைக் கண்டறிவதில் ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடிவதற்கில்லை. அவர்கள் எங்கேனும் இருப்பார்கள் என்று நினைத்துக்கொள்வோம்.

ஆராய்ச்சிக்கு முதன்மையாக வேண்டியது ஆராய்ச்சி செய்வதில் ஓர் உற்சாகம், ஆராய்ச்சி செய்யும் வழிகளைக் கண்டறியப் பாடுபடுதலும் சிரத்தையும் மிக்க அவசியம். குழந்தையின் கல்வியைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்ய குழந்தைகளே இன்றியமையாத சாதனங்கள் ஆவார்கள். எவ்விதப் புஸ்தக மிருப்பினும் ஆராய்ச்சிக்கேற்ற விஷயங்கள் அக் குழந்தைகளுக்குச் சரியானவா என்று குழந்தைகளிடமிருந்தே நேரில் கண்டறிதல் அத்தியாவசியமாகும். ஆகவே ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் குழந்தைகளுக்கு ஏற்ற உபாத்தியாயராகவும் இருக்கவேண்டுமென்பது புலப்படுகிறது. மேலும் அவர் ஓயாமல் பார்க்கிறதும், கேட்கிறதும், படிக்கிறதும், குறிப்புவைக்கிறதும், குறிப்புக்களைச் சேர்ப்பதும், பிரிப்பதும், கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வதும், இம்மாதிரி விஷயங்களில் சதாகாலம் கவனம் செலுத்துகிறவராயிருக்கவேண்டும்.

தற்காலத்தில் இதற்கேற்ற அவகாசம், சிரத்தை, அவா சிலருக்கேதான் இருந்துவருகின்றன. மூன்றுமாத காலங்களில் ஐந்து ஆறு புஸ்தகங்கள் ஒரு வரிசைக்கிரமமாக வெளிவந்துவிடுகின்றன. ஒரே ஒரு ஆசிரியர் வருஷத்திற்கு ஒரு வரிசைக்கிரமமான வாசக பாடங்களைக் கொண்டுவரக் கூடிய திறமையுள்ளவர்களாகவு மிருக்கிறார்கள். ஆயினும் முன்சொன்ன மூன்றுமாத காலத்திலோ, பின்சொன்ன ஒவ்வொரு வருஷத்திலோ பாஷைப் பாட சம்பந்தமான எந்தவித ஆராய்ச்சியை அனுசரித்துப் புஸ்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லுவதற்கு வெளிப்படையாக ஒன்றும் தெரியவில்லை. இருப்பினும் இதே தொழிலில் ஓயாமல் உழைப்பவருக்குச் சிற்சில கருத்துகள் தோன்றிவருகின்றன. அவைகளில் சிலவற்றை இங்கு சுருக்கமாகச் சொல்லுவோம்.

1. பத்துப் பன்னிரண்டு வயதுக் குழந்தைகளின் வார்த்தைகளைக் கணக்குச் செய்தல்

ஐந்தாவது வகுப்புப் படிக்கிற குழந்தைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் நாற்பது பக்கங்களடங்கிய ஒரு நோட்டுப் புஸ்தகம் கொடுத்து அதை வார்த்தைகள் எழுதுவதற் கேற்றபடி விரிக்கச் சொல்லிக்கொடுத்து எவ்வித

வார்த்தைகளை எழுதவேண்டுமென்பதற்கு அடியிற்கண்ட குறிப்புகளையும் எழுதிக் கொடுக்க நேரிட்டது.

பெயர்ச் சொல் செய்கையைக் காட்டும் சொல் குண விசேஷத்தைக் காட்டும் சொல்	இவற்றை எழுதவும், அடியிற்கண்ட விஷயங்களை யோசித்து அவைகள் சம்பந்தமான வார்த்தைகளை எழுதவும்.

வீடு	உறவினர்	ஹிஸ்டரி	வேடிக்கை
பாகம்	தொழிலாளர்	பூகோளம்	விளையாட்டு
அலங்காரம்	ஆயுதம்	கதை	உத்தியோகம்
சமையல்	பூஜை	ஸிவிக்ஸ்	கூத்து
சாமான்	கலியாணம்	நேசர்	பாட்டு
நகை	நாள்	கணக்கு	சினிமா
பாத்திரம்	மாதம்	டிராயிங்	நோய்
உடுப்பு	பள்ளிக்கூடம்	கைவேலை	பிச்சைக்காரர்
காய்கறி	வயல்	டிரில்	தின்பண்டம்
மரம்	தபால்	பிரயாணம்	சாமான்
ஆகாரம்	ரயில்	யாத்திரை	மருந்து
தெரு	முனிஸிபாலிடி	கால்நடை	குளத்தங்கரை
மிருகம்	ஆகாசம்	பேச்சு	ஆற்றங்கரை
பட்சி	பகல்	புஸ்தகப் படிப்பு	
ஊர்வன	இரவு	கேட்டது	
தேகம்	தன்னைப்பற்றி	பத்திரிகை.	

ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் இரண்டாகப் பிரித்துக்கொண்டு வார்த்தையை எழுதிவரவும்.

அ	1	கெ கே	14	நீ	27	ஓ	39
ஆ	4	கை...கௌ	15	ப	28	ட	40
இ	6	ச	16	பா, பி, பீ	30		
ஈ, உ	8	சா...சூ	18	பு	31		
		செ	19	ம, மா	32		
ஊ, எ	9	சே....சௌ	20	மி	33		
		த	21	ய, ர, ல	34		
ஏ ... ஔ	10	தா...தூ	23	வ	35		

ச	11	தெ	24	வா, வி	36
		ந, நா	25	வீ...வெள	37
கா ... கூ	13	தி	26	ஜ, வ, ஷ	38

மேற்கண்டவாறு ஏற்பாடுகள் செய்து சுமார் 6 வாரம் தங்களுக்குத் தெரிந்த வார்த்தைகளை எழுதிவந்ததில் சில விஷயங்கள் வெளியாயின. முக்கியமாக குழந்தைகளுக்குச் சகஜமான வார்த்தைகள் எந்த விஷயத்தைக் குறித்துப் பல வார்த்தைகள் சீக்கிரமாக ஞாபகம் வருகின்றன. ஒவ்வொருவனிடமுள்ள வார்த்தையின் சங்கியை எவ்வளவு? இவைபோன்ற விஷயங்கள் ஆகும். எனது வகுப்புக் குழந்தைகள் எழுதிவந்த வார்த்தைகளின் சங்கியை பின்வருமாறு.

நெ.	சங்கியை	வயது	நெ.	சங்கியை	வயது
1	1800	10	9	1000	10
2	1500	9	10	850	9
3	1400	10	11	850	11
4	1250	10	12	800	11
5	1150	10	13	800	11
6	1100	9	14	800	
7	1000	11	15	1215	கீழ் வகுப்புக் (9)
8	1000	10	16	930	குழந்தைகள் (9)

இவைகளை வரிசைப்படுத்திப் பார்த்ததில் மொத்தம் கிட்டத்தட்ட 4000 வார்த்தைகள் கிடைத்தன. ஏனெனில் சிலர் எழுதின வார்த்தைகளை மற்றும் சிலர் எழுதவில்லை. சுலபமான சில வார்த்தைகளை சில பிள்ளைகள் எழுதவில்லை. குழந்தைகள் வார்த்தைகளுக்குத் தக்க ஓர் அகராதி ஏற்படுத்த முயற்சி செய்கிறவர்கள் குழந்தைகள் பேசுகிற வார்த்தைகளையே கணக்கெடுக்கவேண்டும்.

ஒரே அர்த்தத்தைத் தரக்கூடிய சொற்களைக் கணக்கெடுத்தல்.

இரண்டாவதாக ஒரே அர்த்தத்தைத் தரக்கூடிய வேறு பதங்களைப் பொறுக்குவதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. அதிலும் குழந்தைகள் தங்கள் திறமைகளைச் செம்மையாய்க் காட்டினர் என்றே சொல்லலாம். தமிழ் பாஷையில் இம்மாதிரி பல சொற்கள் இருப்பதை நேயர்கள் அறிந்திருக்கலாம்.

உதாரணம்: யானை, கரி, குஞ்சரம், வேழம், கஜம் . . .
குதிரை, பரி, அசுவம், துரகம் . . .

இவைகளைச் சேகரிக்க அடியிற்கண்ட முறை எளிதில் பலன்தரும். பாடம் கற்பித்துக்கொடுக்கையில் புதுப் பதங்களைக் கற்றுக்கொடுத்தல், அவற்றை வரிசைக்கிரமமாக எழுதி வைத்துக்கொள்ளுதல், உபாத்தியாயரே இவற்றைச் சித்திரங்களோடு அமைத்துக் காட்டுதல், இவைகளைச் சுவரில் தொங்கவிடக்கூடியபடி அமைத்தல் முதலியனவாகும்.

படத்துடன் விளக்குதல். உதாரணம்.

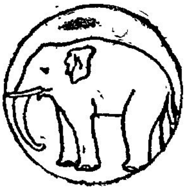

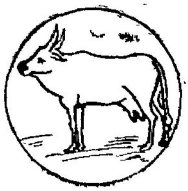

யானை
கரி
குஞ்சரம்
வேழம்
கஜம்

குதிரை
பரி
துரகம்
அசுவம்

பசு
கோ
ஆ.

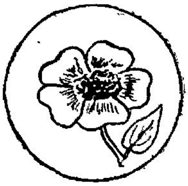

காடு
வனம்
அரணியம்
கானகம்
அடவி

நெருப்பு
அக்கினி
தீ

பூ
புஷ்பம்
மலர்

யான் இம்மாதிரி வார்த்தைகளைச் சேகரித்ததிலும் பல குழந்தைகள் இம்மாதிரி சேகரித்ததிலும் அடியிற்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் தெளிவாயின.

நெ.	வார்த்தைகள்	அதே வார்த்தை தரக்கூடிய மொத்த வார்த்தைகள்.	நெ.	வார்த்தைகள்	அதே வார்த்தை தரக்கூடிய மொத்த வார்த்தைகள்
1	400	1200	9	54	194
2	85	507	10	32	128
3	128	428	11	23	75
4	64	256	12	29	91
5	75	256	13	43	158
6	62	246	14	58	217
7	62	220	15	69	230
8	42	212	16	(2to15) 257	1280

இமமாதிரி வாாததைகளைச சேகரிபபதில பிளளைகள அதிக உறசாகம காடடிவநதாாகள மேலும யான எழுதிய புஸதகஙகளைப பலதரம பாாதது அவறறை ஞாபகம வைததுககொளளவும முயறசி செயதனா மேறகாடடிய இரணடு வித ஏறபாடுகளிலும சில குழநதைகள அதிக விசேஷ சிரததையும ஊககமும காடடி வநதது நிஜமாகவே சநதோஷத தைக கொடுததுவநதது மேனமேலும சிததிரம வரைதலிலும சிலா தங கள முழுத திறமையைக காடடிவநதனா

உபாததியாயா படிபபதைக குழநதைகள கேடடலும விடுகேவிகள கடடுதலும

நமது நாடடில வெகுகால முதறகொணடு தறகாலம வரை பொது ஜனஙகளிடையே பொழுது போககுககாக உபயோகபபடுததபபடடுவரும புஸதகஙகள சில உளளன அவை பினவருமாறு

விககிரமாதிததன கதை	நலலதஙகாள சரிததிரம
பனனிரணடு மநதிரி கதை	அலலியரசாணி மாலை
கதைகள பாடலகள	பஞசபாணடவா வனவாசம
தேசிஙகு ராஜன கதை	ஏணி ஏறறம
சிறுதொணடன கதை	கோவலன கதை

பிளளைகள, ஸதிரீகள, கிழவாகள இவறறைப படிதது அனுபவிதது வருகிறாாகள கதைப பாடலகள எனபவைகள வெகு திறமையாகவும, அழகாகவும கேடகக கேடக உறசாகம உணடுபணணததககவாறும எழுதப படடிருககினறன பல இடஙகளில யான இதைப படிததுவருகிறதைப பாாததுணடு ஆகவே யானே இவறறைப படிததுப பாாததேன பல வருஷஙகளாகச சமயம வாயககுமபொழுதெலலாம குழநதைகளுககும இவறறைப படிததுக காடடுவதுணடு. குழநதைகள இவறறைக கேடடுச சநதோஷிககிறாாகள எனறு நிசசயமாயச சொலலலாம

அாசசுனன தபசு (பஞசபாணடவா வனவாசம)

உதாரணம்

எழுபதடி கமபமதில ஏழிள நீரை வைததான
ஏழிள நீரமேலே ஏழு விளாமபழம வைததான
ஏழுவிளாம பழததினமேல எலுமிசசங கனிவைததான
எலுமிசசங கனிமேலே ஏழுகொடடைப பாககு வைததான
ஏழுகொடடைப பாககுமீதில ஏழு குணடுமணி வைததான
ஏழு குணடுமணிமேலே கடுகுகளும ஏழு வைததான
ஏழு கடுகதனமேலே செபபூசி ஏழு வைததான
ஏழு செபபூசிகளினமேல செவவலரி ஏழு வைததான
ஏழு செவவலரியினமேல ஏறினன தோவிஜயன

ஒருகாலைத் தானூன்றி ஒருகால் முழங்காலில் வைத்தால்
கண்ணிரண்டு மூடியே கர்த்தனைத் தியானஞ் செய்தான்.

(பட்சிகள் சமுத்திரராஜனுடன் சண்டைக்கு வருதல்)

காக்கை யொருவரிசை, கழுகோ ஒருவரிசை
அன்ன மொருவரிசை, ஆழ்வா ரொருவரிசை
பருந்தும் ஒரு வரிசை, பச்சைக்கிளி யொருவரிசை
மயில்கள் ஒருவரிசை, வல்லூறும் ஒருவரிசை
காடை யொருவரிசை, கௌதாரி யொருவரிசை
புல்புல் ஒருவரிசை, புறாக்கள் ஒருவரிசை
உள்ளா னொருவரிசை, ஊர்க்குருவி யொருவரிசை
நாரை யொருவரிசை, நாகணவா யொருவரிசை
கொக்கு ஒருவரிசை, கோட்டா னொருவரிசை
அந்தச் சமயத்தில் அனேகவித பக்ஷியெல்லாம்
அந்தந்தப் புறங்களிலே அணியணியாய்ச் சேர்ந்தனவே.

(பிட்டுக்கு மண் சுமந்தது)

உதிர்ந்த பிட்டைத்தின்று ஒருகூடை மண்சுமந்து
போடுவார் ஒருதட்டு, பிட்டுஞ் சரியாகும்
மறுபடியும் தான்வருவார் வாணிச்சி அண்டையிலே
பிட்டெடுத்துத் தான்கொடுப்பாள் பேரான ஒட்டருக்குப்
பிட்டுதின்று போவாராம் போடுவரர் தட்டுமண்ணு
பிட்டுகளைத் தின்கிறதும் போகிறதும் வருவதுமாய்
ஒட்டன் திரிவதிலே உதிர்ந்த பிட்டும் சரியாச்சு.

விடுகவிகள்

விடுகவிகளைப் பார்த்துக் குழந்தைகள் மகிழ்ச்சி அடைகிறதை யான் கண்டதுண்டு. யானே அனுபவித்ததுண்டு. இவற்றில் நாம் சிரத்தை செலுத்துவது அவசியம்.

உதாரணம் அது என்ன ?

1\. கொத்துக் கொத்தாய்க் கொடியிலே காய்க்கும்,
கொடிமுந்திரியு மல்ல,
சின்னஞ் சிறியதா யிருக்கும் குன்றுமணி யுல்ல,
காய்ந்த சரக்கு ஆனாலும் கார மதிகமுண்டு
கொடியிலே பிறந்து கடையிலே வந்து நிற்கும்
மேல்நாட்டாரை மயக்கி இழுத்த
மாத்திரை இதுவே.

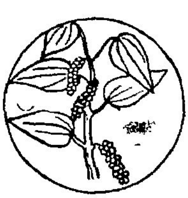

2. பல நிற சேலை கட்டியிருப்பாள்,
மோலாடை போட்டிருப்பாள்
தலைசிறுத்து உடல்பெருத்து
மணிபோன்றிருப்பாள், ஆனால் ஆடமாட்டாள்
கறிக்கு உதவுவாள் கனிக்கு உதவாள்
விருந்திற்கும் மருந்திற்கும் உதவுவாள்.

சகுனம் பார்த்தல்

3. கேட்கலாம் பார்க்கக்கூடாது, பார்க்கலாம் கேட்கக்கூடாது, பார்க்கலாம் கேட்கலாம், பார்க்கவும் கூடாது, கேட்கவும் கூடாது.

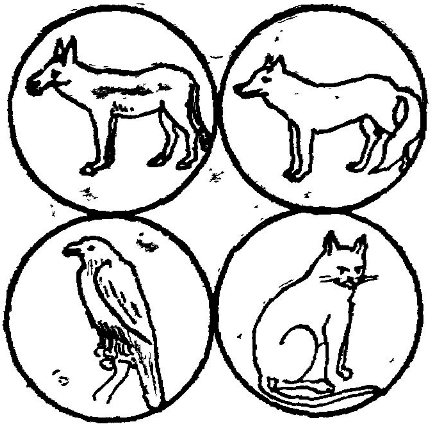

இவை போன்ற விடுகவிகளைச் சித்திரங்களுடன் எழுதி வகுப்புச் சுவரில் தொங்கவிடுவது நலம். அல்லது இவைகளைச் சிறு சிறு நோட்டுப் புஸ்தகங்களில் எழுதிக் குழந்தைகள் உல்லாசமாகப் படிக்கும் பொருட்டுக் கொடுத்து உதவுவது மேன்மையாக விருக்கும். 'கலைமகள்' என்ற பத்திரிகையில் இம்மாதிரி விடுகவிகள் சித்திரங்களுடன் கூடி வெளிவந்துள்ளன.

பாட்டுகளுக்குப் படமெழுதிப் பார்த்தல்

கம்பராமாயணத்திலுள்ள பாட்டுகளைக் "கம்ப சித்திரங்கள்" என்று சொல்லுவது வழக்கம். பாட்டு என்பதே ஒரு இன்பத்தைத் தரத் தக்கது. பாட்டு செவிக்கு இன்பம். சித்திரம் கண்ணிற்கு இன்பம். ஒரு சமயம் ஒரு பாட்டைப் பாடிவிட்டு அதைப் பாடிய வித்துவான் "இப்பாட்டில் படமல்லவோ எழுதிப் பார்க்கவேண்டும் என்றார்" மனத்திலே அனுபவிக்கிற யான் கண்ணாலே பார்த்து அனுபவித்தால் இன்னும் எவ்வளவு உருசியாய் இருக்கும் என்று பொருட்படும்படி சொன்னார், ஆகவே வித்துவான்களே இப்படிச் சொல்லி இன்பரசத்தை நமக்குக் கொடுக்கிறார்கள். முழுப் பாட்டையும் பாடிக் கேட்டு, பலதரம் கேட்டு, அதன் சுவை அனுபவித்தல் அவசியம். பாட்டுகளிலுள்ள பதங்கள் பொறுக்கி எழுதப் பட்டு முத்துக் கோர்த்தாற்போல் ஒரு அழகுடன் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. வார்த்தைகளைப் புஷ்பத்திற்கும், அவைகளால் உண்டான பாட்டை ஒரு புஷ்ப ஹாரத்திற்கும் ஒப்பிடலாம். எம்மாதிரிப் பாட்டுகளை அடியிற் கண்டபிரகாரம் படமூலமாக விளக்கிக்காட்டிப் பாட்டின் கருத்தை நன்கு விளக்கக்கூடும் என்று யாம் கண்டறிதல் அவசியம்.

இவ்வாறு சித்திர மூலமாக விளக்கப்படுகிற பாட்டுகளே வகுப்புச் சுவர்களைச் சிங்காரித்தல் அவசியமென நினைக்கிறேன். பாஷையின் சுவை அப்பொழுது எளிதில் புலப்படும்.

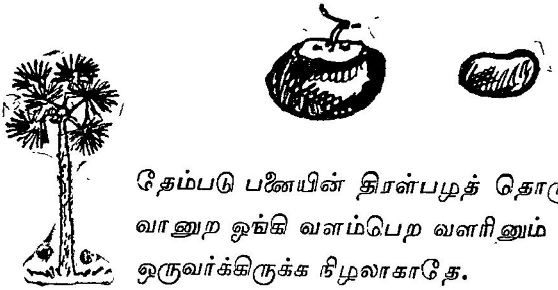

தேம்படு பனையின் திரள்பழத் தொருவிதை
வானுற ஓங்கி வளம்பெற வளரினும்
ஒருவர்க்கிருக்க நிழலாகாதே.

தெள்ளிய ஆலின்
சிறுபழத் தொருவிதை
தெண்ணீர்க் கயத்துச்
சிறுமீன் சினையினும்
நுண்ணிதே யாயினும்
அண்ணல் யானை

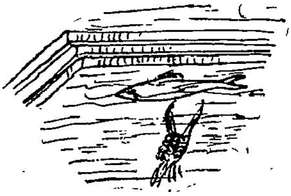

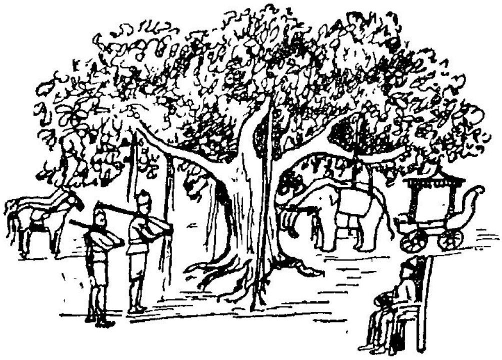

அணிதேர் புரவி ஆட்பெரும்
படையொடு

மன்னர்க்கிருக்க நிழலா
கும்மே.

ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து செல்வது அவசியம்

குழந்தைகள் படிப்பதில் எவ்விதத் தப்பிதங்களைச் செய்கிறார்கள், எந்தத் தொனிகளை எச்சரிக்கக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது, அத் தொனிகளைப் பன்முறை உச்சரிக்க எம்முறைகளை அனுஷ்டிக்கலாம், உச்சரிப்புப் பிழை என்பதுபோல் எழுத்துப் பிழைகள் எவை பன்முறை தென்படுகின்றன. அப்பிழைகளைப் போக்கடிக்கத்தக்க பயிற்சிகள் எவை, அவைகளை வகுப்பிற்குத் தக்கபிரகாரம் எப்படி வரிசைப்பட ஒழுங்குபடுத்துவது, சொற்பிழைகள் எவை பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன, அவற்றை எப்படி நீக்குவது, சொற்களைப் பலவாறு உபயோகப்படுத்தும்படி என்ன பயிற்சிகள் கொடுக்கக்கூடும் என்பனபோன்ற விஷயங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தல் அவசியம் ஆகும். இவைகளைப்பற்றி மற்றும் ஒருமுறை சிந்திப்போமாக.

நமது ஆரம்பக் கல்வியின் போக்கு.

S. T. இராமானுஜ அய்யங்கார்

1

புதிய இந்தியாவின் பிறப்புக்காலத்தில் "பாலர் கல்வி" என்ற மாதாந்தப் பத்திரிகை தென் இந்திய உபாத்தியாயர் சங்க ஆதரவில் உதயமாவது மிகவும் பொருத்தமாகும். நமது நாட்டில் கல்வியின் நிலை மிகவும் குழப்பமாகவே இருந்து வருகிறது. சிறப்பாக ஆரம்பக் கல்வி மிகமிகக் குறைவாகவே இருக்கின்றது. "பாலர் கல்வி" தமிழ் நாட்டின் ஆரம்பக்கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டுத் தமிழன்னை தாண்டவமாட முயலும் என்பதில் ஐயமில்லை. தொன்று தொட்டு "கல்வி சிறந்த தமிழ் நாட்டில், நல்ல பல்விதமாயின சாத்திரத்தின் மணம் பாரெங்கும் வீசும்" படி செய்வது தமிழாசிரியர்களின் கடமை; ஏனெனில் அஃது வஞ்சமற்று தொழில் புரிந்துகொண்டு வாழுமாந்தராகிய ஆசிரியரின் குல தெய்வத்தின் கட்டளையாகும்.

2

ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன் நாடெங்கும் பள்ளிக் கூடங்களும் கலாசாலைகளும் இருந்து வந்தன. ஆரம்பக் கல்விச் சாலைகள் பாடசாலைகளென்றும், மக்தாம்களென்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்தன. இவைகளில் தேச பாஷை, கடைக் கணக்கு, மதம் முதலியவைகள் போதிக்கப்பட்டு வந்தன. இப்பள்ளிகளில் தற்போது உள்ளது போல் வகுப்புகள் கிடையா. ஒவ்வொரு குழந்தையும் தனித் தனியே அதற்குத் தகுதியான முறையில் பாடம் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. சில பள்ளிகளில் சட்டாம் பிள்ளைகளும் பாடம் கற்பித்து வந்தனர். அநேகமாக இக்கல்விச்சாலைகள் கோயில்கள், மசூதிகள் இரண்டுக்கும் சம்பந்தம் பட்டவையாகவே இருந்தன. படிப்பு இலவசமாகவே யிருந்தது. ஒவ்வொரு கல்விச்சாலைக்கும் போதுமான மூலதனம் தனவந்தர்களால் அளிக்கப்பட்டு வந்தது.

3

ஆங்கிலேயர் நமது நாட்டில் பிரவேசித்த பிறகு, நமது கல்வி திட்டம் நாளடைவில் மாறுபாடடைந்து வந்திருக்கின்றது. மேற்குத் திசையாளரில் முக்கியமாக கிறிஸ்தவ மதக்காவலர்களே இந்தியாவில் ஆங்கிலப்படிப்பு இயக்கத்தைப் புகுத்தலாயினர். தமிழ் நாட்டில் 1687ல் சென்னையில் நகர பரிபாலன சபை கல்வி விஷயத்தில் சிரத்தை யெடுத்துக் கொண்டது. 1787ல் இந்திய ஆசிரியர்களைத் தயாரிக்கப் பெல் என்பவர் ஓர் பள்ளியை நடத்தி வந்தார். 1792ல் சார்ல்ஸ் கிராண்ட் என்பவரின்

தூண்டுதலால் இந்தியாவில் ஆங்கிலப்படிப்புக்குப் பண உதவி அளிக்க ஏற்பாடாயிற்று. 1813ல் கிழக்கு இந்தியச் சட்டத்தில், சட்ட சம்மதமாக இந்தியப் படிப்பு வளர்ச்சிக்கு, நாட்டின் வருமானத்தில் ஒரு லக்ஷம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டது. இவ்விதத்திலிருந்து, ஆங்கிலக்கல்வி இயக்கம் ஓங்க ஆரம்பித்தது. 1835ல் மெகாலே ஆங்கிலக்கல்வி இயக்கத்தை வேரூன்றும்படி செய்தார். 1872ல், பள்ளிகளுக்குப் பண உதவி, அவைகள் செய்யும் வேலையைப் பொறுத்து, அளிக்கப்பட்டது. 1872ல், ஸ்தல சுய ஆட்சி ஸ்தாபனங்கள், ஆரம்பக் கல்வியின் போக்கை, கவனிக்க ஆரம்பித்தன. 1884-ல், கல்விக்குப் பண உதவி அளிக்கப்பட்டதே ஒழிய, பள்ளிகள் குறைக்கப்பட்டன. 1901ல், கல்வி இலா பரீக்ஷை செய்து, உதவிப்பணம், அதன் உத்தியோகஸ்தர்களின் சிபார்சு மீது, கொடுக்கப் பட்டது. 1911ல் பள்ளிகளின் யோக்கியதை, சிறப்பு இவைகளுக்காக உதவிப்பணம் அளிக்கப்பட்டது. 1912ல் காலஞ்சென்ற ஜியார்ஜ் மன்னர், டில்லி தர்பாரில் கல்வியில் தனக்கு இருந்த ஆர்வத்தை வெளியிட்டு பிறருக்கும் ஊக்கத்தை ஊட்டினார். 1913ல், மத்திய இந்திய சர்க்கார், மாகாண சர்க்கார்களுக்கு ஓர் அறிக்கை மூலம் அதை விளம்பரம் செய்தது.

1919ல் புதிய அரசியல் வந்ததின் பலனாகக் கல்வி இலாக்கா இந்திய மந்திரி வசம் வந்தது. இரட்டை ஆட்சி என்று சொல்லப்படும் காலமாகிய 1919-36-ல் இந்தியக் கல்வி மந்திரிகள் செய்திருப்பது ஆரம்பக் கல்விச் சட்டங்கள் இயற்றியதும், ஜில்லாக் கல்வி சபைகள் ஏற்படுத்தியதுமே யாகும். பண உதவி மேன்மேலும் அதிகரித்து வருவதுபோல் கல்வி வரியும், சம்பளங்களும் அதிகமாய்க் கொண்டு வருகின்றன. பள்ளிக்கூட நபர் விருத்தியே ஒழிய, படிப்பாளிகளின் தொகை வலுக்க இல்லை. பாடங்கள் ஆர்பாட்டமாக நடக்கின்றனவே ஒழிய பிள்ளைகள் விருத்தியாக வில்லை. படிப்பு வியர்த்தமாயும், தேக்க முற்ற நிலையிலும் இருந்து வருகிறது. இதை நிவர்திப்பதற்கு மாகாணமெங்கும் சர்ச்சை நடந்து வருகிறது.— சர்ச்சையில் ஒரு வகுப்பினர் கட்டாயத்தினாலேயே கல்வி பரவவேண்டு மென்று சொல்கின்றார்கள். மற்றொரு வகுப்பினர் கட்டாயப் படிப்புக்கு முன் குறைகளை நீக்கி, இருக்கும் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்திப், பின்னர் புதிய கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட வேண்டு மென்று வாதாடுகிறார்கள். இவ்விரண்டாம் கோஷ்டியினரின் கிரந்த கர்த்தா காலஞ்சென்ற கல்வி இலாகா அதிகாரி சாம்பியன் அவர்கள். முதல் வகுப்பினரின் பிதா காலஞ்சென்ற கோபால கிருஷ்ண கோகலே அவர்கள்.

4

ஆங்கிலம் படிப்பின் வளர்ச்சியின் பலனாகச் சென்னை மாகாணத்தில் சுமார் 53995 ஆரம்பக் கல்விக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. 107162 ஆரம்ப ஆசிரியர்களில் 12506 பெண் ஆசிரியர்களும், 94656 ஆண் ஆசிரியர்களும் இருக்கின்றனர். நூற்றுக்கு சராசரி ஐந்து பிள்ளைகளே பள்ளிகளில்

படிக்கின்றனர்: படிக்கும் பிள்ளைகளிலும் நூற்றுக்கு 81 பேர் படிப்பை மறந்து விடுகின்றனர்.

படிப்புதிட்டமோ தேசத்தின், பிரதேசத்தின் தேவைகளை ஒட்டி அமைக்கப்படவில்லை. அதைத் திருத்தி அமைக்க ஆசிரியர்களுக்கு அந்தஸ்து, அதிகாரம், அங்கீகாரம், ஆதரவு ஒன்றும் இல்லை. ஆரம்பக் கல்வி ஒரு நாதன் கீழ் இல்லாமல், ஆசிரிய-மானேஜர், ஸ்தலஸ்தாபனங்கள், கல்வி இலாகா, கல்விச்சபை ஆக நான்கு அதிகாரிகள் வசம் அகப்பட்டுக் கொண்டு நிலையற்ற நிலையில் இருந்து வருகிறது.

5

உலக மெல்லாம் ஜனசமூக முன்னேற்றத்திற்குக் கல்வியே பெரிய சஞ்ஜீவி என்று அறிந்து அதைப்போற்றி வளர்த்து வருகின்றது. வாழ்வு, சமூக உணர்ச்சி, அரசியல் நிலைத்தல் எல்லாவற்றிற்கும் கல்வி இன்றியமையாதது. கல்வி எல்லோருக்கும் சொந்தமான பொது உடமை-இதை எல்லோரும் அடைய ஆசிரியர்கள் தான் செய்ய முடியும். ஞான கங்கை, நாதமோ டெப்பொழுதும் "பாலர் கல்வி"யின் இதழ்களிலே பொழிந்திட வேண்டும்.

> " வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்
> வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி
> நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
> நகர்களெங்கும் பலபல பள்ளி
> தேடு கல்வியிலாத தொரூரைத்
> தீயினுக்கிரை யாக மடுத்தல்
> கேடு தீர்க்கும் அமுதமென் அன்னை
> கேண்மை கொள்ள வழியிவை கண்டீர்."

என்று தமிழ் நாட்டுக்கவி சிரேஷ்டர் பாரதியார் இலட்சியத்தை நாம் பூர்த்தி செய்வோமாக.

ஆரம்பக் கல்வியில் ஏற்படும் "நஷ்டமும் தேக்கமும்"

T. V. வெங்கட்ராமன் B.A.L.T.
கல்வி இலாகா டேபுடி இன்ஸ்பெக்டர், திண்டிவனம்

ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் செய்யக்கூடிய தென்ன?

ஆரம்பக்கல்வியைப்பற்றி இப்போது வெகு தீவிரமாய் அதிகாரிகளும் ஜனத்தலைவர்களும் கவனித்து வருகிறார்கள். இப்போது ஏற்படுகிற நஷ்டம், தேக்கம், இவைகளைத் தவிர்க்கவோ, அல்லது குறைக்கவோ, யோசனை செய்வதோடு, கல்வி வசதியை அதிகரிக்கக் கையாள வேண்டிய முறைகளையும் பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால், அத்துறையிலேயே உழைத்துவரும் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் நாளது வரையில் இவைகளைப் பற்றி சிந்தனைசெய்து, தங்களுடைய அனுபவங்களை ஒட்டி யோசனைகள் கூறியதாகக் காணோம். ஆகவே இவைகளைப்பற்றி ஒரு சிறு ஆராய்ச்சியும், ஆசிரியர்கள் செய்யக்கூடிய தென்ன னென்பதையும், விளக்கிக் கூறுவது தான் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முதலில் நஷ்டம் என்பது என்ன?

ஆரம்பப் பாடசாலையில் முதல் வகுப்பில் சேரும் பிள்ளைகள் மேல் வகுப்பாகிய நான்காவது வகுப்பு முடிவதற்குள் நின்றுவிடுவது நஷ்டமென்று சுருக்கமாய்ச் சொல்லலாம். பாடசாலைகளில் படிக்கும் பிள்ளைகளில் சுமார் முதல் வகுப்பிலுளர். சிறுபான்மையோர் தான் தொடர்ச்சியாய் நான்காவது வகுப்பு பாதி, முடித்து நிற்கிறார்கள். பெரும்பான்மையோர் சுமார் 2 வருஷங்களுக்குள் நின்று விடுகின்றனர். சுமாரான எழுத்துப் பயிற்சி ஏற்படக் குறைந்தது நான்காவது வகுப்பாவது முடியப் படிக்கவேண்டும். ஆனால் வெகு சிலரே அப்பிரயோஜனம் பெறுகின்றனர். ஆனால் 2 வருஷங்களில் நின்றுவிடுகிறவர்களுக்காக இவ்வளவு பாடசாலைகளும், உபாத்தியாயர்களும் வேண்டுமா? இதைத்தான் நஷ்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

தேக்கம் :—*ஒரே வகுப்பில் ஒரு வருஷத்திற்கதிகமாய் பிள்ளைகள் தங்கி இருப்பது தேக்கம் என்று சொல்லப்படும். ஒரு வகுப்பிற்கு ஏற்ற பாட திட்டப்படி, சாதாரணமாய் மாணுக்கர்கள் ஒரு வருஷத்தில் அப்பாடங்களில் தேர்ச்சி பெறலாம். அப்படியில்லாதபோனால் தேக்கம் ஏற்படுகிறது.*

இப்போது இவைகளின் காரணங்களைப்பற்றி ஆராய்வோம். முதலில் நஷ்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம்.

(1) *பெற்றோர்களின் ஏழ்மையும், அவர்கள் கல்வியின் அவசியத்தை உணராததும், முக்கியமான காரணம் என்னலாம்.*

(2) ஏழ்மையைத் தவிர்க்க ஆசிரியர்களால் இயலாது. ஆனால் கல்வியின் அவசியத்தை உணரும்படி பிரசாரம் செய்வது அவர்களால் இயன்றதே. அவ்வாறு போதுமானபடி செய்வதில்லை என்பதும், பாடசாலைக்கு வரும் பிள்ளைகளைக் கவனித்து, அவர்கள் காலத்தை வீண் போக்காமல் பாடங்கள் அநேகமாய் நடத்தப்படுவதில்லை என்பதும் விசனிக்கத்தக்கவை. வயிறுகாய பாடசாலைக்கு வந்தும், அந்நேரத்தில் பாடங்களைக் கற்பிக்கப் படாவிட்டால், பிள்ளைகளுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும், பாடசாலையின் நன் மதிப்பு குறைவதோடு, வெறுப்பு மேற்படுகிறது. பாடசாலை நேரத்தை புனிதமாய்க் கருதி, அதின் பூரண பிரயோஜனத்தைப் பிள்ளைகள் அடையும்படி செய்து மற்ற நேரங்களில் அவர்கள் ஜீவிய அலுவல்களைக் கவனிக்கவும், தங்கள் வயிற்றுக் கஞ்சிக்குச் சம்பாதிக்க அவகாசமும் கொடுக்கும் வரையில் இந்த நஷ்டம் வெகுவாய்க் குறைய எதிர் பார்க்கலாகாது. பாடசாலை நேரத்தின் பூரண பிரயோஜனம் பிள்ளைகள் அடைய வேண்டுமாயின் உபாத்தியாயர் போதனா முறைகளைச் சீர்திருத்திக்கொள்ள வேண்டிய தவசியம். இதைப்பற்றி சற்று விஸ்தாரமாக பிறகு ஆராய்வோம்.

இனி தேக்கத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இதற்கு முக்கியமான காரணங்களாவன :—

(1) பாடசாலைக்கு வயது வராதவர்களைச் சேர்ப்பது.

(2) பெற்றோர்கள் ஒழுங்காய்ப் பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்பி, அவர்களுக்கு வேண்டிய கற்பலகை, புஸ்தகம் முதலியவை வாங்கிக் கொடாமை.

(3) உபாத்தியாயர்கள் கையாளும் போதனா முறைகள்.

(4) ஒரு உபாத்தியாயர் பல வகுப்புகளுக்கு போதிப்பது.

மேற் கண்டவைகளில் 1 வது காரணம் கட்டாயமாய் உபாத்தியாயர்கள் தவிர்க்கக்கூடியது.

இரண்டாவது காரணம் ஒருவாறு பிரசாரத்தால் குறைக்கலாம்.

மூன்றாவது காரணம் முற்றிலும் உபாத்தியாயர் கவனிக்கவேண்டியது போதனாமுறை சரியானதாயிருப்பின் 4வது காரணத்தைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம். ஆகவே உபாத்தியாயர்களால் நிவர்த்திக்க முடியாத காரணங்களை அவர்கள் நீக்கவேண்டுமென்று யாரும் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால் தவிர்க்கக்கூடிய காரணங்களை அவர்கள் கட்டாயம் நீக்க எல்லோரும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அது அவர்கள் தேச மக்கட்கு செய்யவேண்டிய கடமையாகும். அது செய்தாலொழிய, ஆரம்பக் கல்வியை விஸ்தாரப்படுத்த எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி எல்லாம், வெளிப்போக்கை அடைக்காமல், ஒரு தொட்டியில் தண்ணீரை நிறப்ப முயற்சிப்பது போன்றதாகும். ஆகவே போதனா முறையைப்பற்றி விஸ்தாரமாக ஆராய்வோம்.

போதனா முறைகள்

இதுகாறும் நாம் கையாண்டுவரும் போதனாமுறை கீழ்க்கண்ட இரண்டு கொள்கைகளை ஆதாரமாகவும் அடிப்படையாகவும் கொண்டுள்ளன

(1) எல்லாப் பிள்ளைகளும் ஒரே திறமையும், புத்தியும் உள்ளவர்கள்.

(2) எல்லாப் பிள்ளைகளும் ஒரே காலத்தில் ஒரு விஷயத்தைக் கற்கக் கூடியவர்கள்.

இவ்விரண்டு கொள்கைகளையும் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் சுபாவத்திற்கும் அனுபவத்திற்கும் முற்றிலும் பொருந்தாதவைகளெனப் புலப்படும். இருந்தும், ஆராய்ச்சி விசேஷமாக முற்றிய இக்காலத்தில் இன்னும் நாம் இக் கொள்கைகளைக் கொண்ட முறையையே கையாண்டு வருகிறோம். ஒரே புத்தியும், திறமையும் கூடிய பிள்ளைகள் கூட ஒரே விஷயத்தை, ஒரே காலத்தில் கற்க முடியவில்லை. கற்பதென்பது அவ்விஷயத்தில் அவர்களுக்குண்டாகும் ஊக்கத்தையும் (Interest) முயற்சியையும் (Initiative) பொருத்தது. இவைகள் இரண்டையும் நாம் திரட்டாமல் ஒரு விஷயத்தையும் கற்பிக்க முடியாது. இவ்விரண்டின் தன்மையை அனுசரித்துப் பிள்ளைகள் துரிதமாயும், மந்தமாயும், கற்கிறார்கள். ஆபினும் நாம் என்ன செய்து வருகிறோம்? துரிதமாய்ச் செல்லுவோனை நிறுத்திப் பிடித்துச் சும்மா இருத்தி வைக்கிறோம்; மந்தமாய்ப் போகிறவனை ஒன்று வீணை விரட்டவாவது செய்கிறோம், அல்லது முட்டாள் என்று சும்மா விட்டுவிடுகிறோம்.

இத்துடன்கூட, பிள்ளைகள் ஒழுங்கீனமாய் ஆஜராவதாலுண்டாகும் சிக்கல்களை நாம் கவனிப்பதே இல்லை.

இது முறையா? தர்மமா?

நம்முடைய போதனு முறையைத் தனிப்படி அவர் அவர்களின் புத்தித் திறமையைக் கொண்டு, தனியே கற்கும்படி நாம் திருத்தியமைத்துக் கொண்டால், அநேகமாய் ஆரம்பப் பாடசாலைகளைப்பற்றிய இன்னல்கள் பல குறையும், மறைந்தும்விடும். ஒழுங்கீனமாய் ஆஜராவதை நாம் எவ்வளவு முயன்றாலும் தடுக்க முடியாது. ஆபினும் அப்பிள்ளைகள் பாடசாலைக்கு வரும்போதெல்லாம், அவரவர்கள் விட்ட பாடத்திலிருந்து, மற்றவர்கள் தேர்ச்சியை அனுசரிக்காது நாம் கற்கும் படிப்பின் முறை இடங்கொடுக்குமாயின் எவ்வளவு பிரயோஜனமாகும்?

மேலும் ஒரு உபாத்தியாயர் பல வகுப்புகளை நடத்தும்படியான பாடசாலையை நாம் ஒருகாலத்திலும் நிறுத்த முடியாது. அப் பாடசாலைகளில் பிரயோஜனகரமான வேலை நடைபெறவேண்டுமாயின் உபாத்தியாயர் இத் 'தனிமுறையை'க் கையாளவேண்டும். கால அட்டவணையில் நான்கு வகுப்புகளுக்குப் பாடம் அமைக்கலாமே தவிர, அத் திட்டப்படி நான்கு வகுப்புகளுக்கு ஒருவர் பாடம் நடத்துவது அசாத்தியமான காரியமாகும். வெகுவாய்த் தேக்கத்திற்குக் காரணம் இப் பொருத்தமற்றதும், அசாத்தியமானதுமான முறையாகும். திறமையுள்ளவர்களை மேன்மேலும் கற்கும்படியும் விடுவதில்லை; மந்தமானவர்களுக்குப் போதுமான அவகாசமும் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே தீக்ஷணபுத்தி யுள்ளவனுக்கும், மந்தபுத்தி யுள்ளவனுக்கும், உபயோகமில்லாத இம்முறையை நாம் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

முன்பே நான் குறிப்பிட்டவாறு பெரும்பான்மையான பிள்ளைகள் சுமார் இரண்டுவருஷந்தான் பாடசாலையி லிருக்கிறார்கள். ஆயினும் நாம் கையாளும் முறையைத் திருத்தி யமைத்துக்கொண்டால், இவ்விரண்டு வருஷங்களில் கூடச் சுமாரான பிரயோஜனம் அவர்கள் பெருமாறு செய்யலாம். ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் நம்முடைய முக்கிய நோக்கம் எழுத்துப் பயிற்சி யல்லவா? நாம் கையாண்டுவரும் முறையிலுள்ள குறைகளால், நான்கு வருஷத்தில் கூட நாம் போதுமான பயிற்சி செய்ய முடியவில்லை.

ஆரம்ப வகுப்பில் தாய் மொழி படிக்கக் கற்பிக்கும் முறையை ஆராய்வோம்.

பொருள் முதலா, அதைக்குறிக்கும் மொழி முதலா, அல்லது (நாம் கையாளும் முறைப்படி) மொழியின் பகுதிகளாகிய தனி ஒலிகள் அல்லது சப்தங்களைக் குறிக்கும் எழுத்துக்கள் முதலா? என்ற கேள்வி நாம் எப்போதாகிலும் நம்மைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்போமாயின் நாம் இப்போது 'அ' 'ஆனு' 'ஆ' வெனு என்று பிள்ளைகளை ஓலமிடச் சொல்லுவதை வெகு காலத்திற்கு முன்பே நிறுத்தி இருப்போம். அவர்கள் ஊக்கத்தைக்குன்ற அடிக்காமல், வெகு சீக்கிரம் அவர்கள் படிக்கவும், கற்பித்திருப்போம். வியாகரண அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து, தாய் மொழிக்குள்ள எழுத்துக்களை நிர்ணயித்திருக்கும், கிரமத்தில், எல்லா எழுத்துக்களையும் கற்றபின்தான் எழுத்துக் கூட்டிப் படிக்கக் கற்பிக்கிறோம். பெரும்பான்மையான பிள்ளைகளோ சுமார் இரண்டு வருஷகாலந்தான் பாடசாலையில் தங்கி இருக்க முடிகிறது. நாம் கையாளும் முறையில் அவர்கள் கற்றது விசேஷமே! அதிருப்திக்கி இடமே இல்லை! குழந்தைகளுக்கு முற்றிலும் பொருந்தாத முறையில் அவர்களை நாம் வதைத்து வருகிறோம். கல்வியின் நோக்கம் அறிவு, அதை மறந்து விடுகிறோம். ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் வார்த்தை அதன் சுவரூபம் எப்படிக் குறிக்கிறோம் என்று போதிப்பதைவிட்டு, அவ்வார்த்தையில் அடங்கியுள்ள தனி எழுத்துக்களைப் பிரித்து, மறுபடி ஒன்று சேர்த்துக் கடைசியில் அது எப்பொருளைக் குறிக்கிற தென்பதையும், இவ்வளவு முயற்சியும் அப்பொருளறிவிற்காக என்பதையும் மறந்துவிட்டுப்போதித்து வருகிறோம்!

சாதாரணமாய் வழக்கத்தில் எத்தனை வார்த்தைகள் வழங்கி வருகின்றன? அவைகளைப் படிக்கவும், எழுதவும் தெரிந்தால் போதாதா? அப்படி எழுதப் படிக்க, மொழியில் உள்ள எல்லா எழுத்துக்களையும், எழுத்து முறையில் கற்க வேண்டுமா?

வார்த்தைகளை அவை குறிக்கும் பொருளை அறிந்து பழக்கும்படி போதித்தால் விசேஷமல்லவா? நம்முடைய மொழியில், ஓர் எழுத்துக்கு ஒரே உச்சரிப்புத்தான் உண்டு. ஆகையால் பிள்ளைகள் பதங்கள் படிக்கும் போது, எழுத்துக்களையும் கற்கிறார்கள் என்பது அனுபவசித்தம். படிப்பதைக் காட்டிலும், எழுதுவது அதிகப் பிரயாசமான காரியம்.

எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இவ்விரண்டிலும் திறமை ஒத்திருக்காது. ஆகையால் நாம் எழுதுவதின்மேல் வெகுவாய் ஆரம்பத்தில் கவனம்

செலுத்துவது பொருந்தாது. வார்த்தைகளின் உருவத்தை அவர்கள் உற்று நோக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க மாத்திரம், எழுதுவதை உபயோகிக்க வேண்டும். சொல்வதெழுதல் ஆரம்பத்தில் கொடுப்பது சரியல்ல. ஒரு வார்த்தையைப் பார்த்தவுடன் படிக்கவும், அதன் பொருளை அறியவும் தெரிந்தால் போதும்.

இம்முறையைத் தழுவிப் புஸ்தகங்கள் இல்லையே எனலாம். தேவைக்குத் தக்கபடி புஸ்தகங்கள் எழுதப்படுகின்றன. முறையைச் சீர்திருத்தி அனுஷ்டிப்பின், அம் முறைப்படி மறுதினமே புஸ்தகங்கள் வெளிவரும். ஆரம்ப வகுப்புகளில் படிக்கும் விருப்பத்தையும், ஊக்கத்தையும், பெருக்கக் கூடியவைகள். கதைகள், முக்கியமாய்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தெரிந்த பிராணிகளைப் பற்றிய கதைகள் அவர் உள்ளங் கவர்கின்றன. மேல் வகுப்புகளில் சரித்திர சம்பந்தமான கதைகள் வெகுவாய் ஏற்றதாயிருக்கும். போதுமான படிக்கும் தேர்ச்சி செய்தபிறகு, எந்தப் பாடங்களையும் அவர்களாகவே கற்கும்படி அமைப்பது சாத்தியம். ஆகவே குறுகிய காலத்தில் இத் தேர்ச்சியுண்டாகுமாறு போதனு முறையைச் சீர்திருத்தவேண்டிய அத்தியாவசியம்.

எண் வேலை.

ஆரம்ப வகுப்புகளில் எண் போதிக்கப்படும் முறையும் சீர்திருத்தப் படவேண்டும். எண்களின் சொரூபம் பிள்ளைகளின் மனதில் நன்ருய்ப் பதிய, வஸ்துக்களைக் கொண்டு போதிக்கவேண்டும். எண்கள் எல்லாம் ஒன்றின் கூட்டங்களே என்ற தத்துவத்தை ஆரம்பத்திலேயே பிள்ளைகள் மனத்தில் தெளிவாய்ப் பதியவைத்தல் வேண்டும். பிள்ளைகள் கற்கும் சக்திக்கு ஏற்றவாறு, துரிதமான பிள்ளைகள் அதிகக் கணக்குகள் செய்ய வசதியும், மந்தமானவர்களுக்குப் போதுமான அவகாசமும் கொடுக்க முறை இடந்தர வேண்டும். பிள்ளைகள் அனுபவத்திற்கும், அறிவிற்கும் உட்பட்ட எண்களும், கணக்குகளும்தான் கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் எண் அறிவு விருத்தியடையும். அவர்கள் விளையாட்டுகளிலிருந்தும், வாழ்க்கையிலிருந்தும் கணக்குகள்அமைத்தல் அவசியம்.

தனிப்படி அவரவர்கள் தங்கள் பாடங்களை ஊக்கத்தோடு செய்யும் போது, கவனக்குறைவு ஏற்படாது. பாடசாலையில் இப்போதுள்ளகூச்சலும், சத்தமும், வெகுவாய்க் குறைந்து விடும். பிள்ளைகள் ஊக்கத்தோடு மௌனமாய் கற்பார்கள். உபாத்தியாயர்கள் வீணே தொண்டை வறண்டு போகக் கத்த வேண்டுவதில்லை. இம்முறையைப் பற்றி இன்னும் விஸ்தாரமாக எழுத இக் கட்டுரை இடந்தராது. இம்முறை கையாளப்படுவதை நேரில் பார்த்தால்தான் விளங்கும். மதுரை ஜில்லாவில் முக்கியமாய்க் 'கள்ளர்' பாடசாலைகளில் இது அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது நண்பர்கள் நேரில் பார்த்தால், இப்போதனு முறைப் பாடசாலைகளின் பிரயோஜனத்தை எவ்வளவு அதிகரித்திருக்கிறதென்பது விளங்கும்.

" நல்லொழுக்கம் "

(நொண்டிச்சிந்து)

By C. G. Ramachandra Rao.

(The Brahmin Extension Higher Elementary School, Coimbatore.)

சூரியன் உதிக்கு முன்னே—எழுந்து
ஒழுங்காய்ப் பாடங்கள் படிக்கவேண்டும்.

முழுகித் தினமும் நீங்கள்—நன்றாய்த்
தோய்த்த ஆடைகளை அணியவேண்டும்.

உள்ள உணவையுண்டு—குறித்த
நேரத்தில் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டும்.

தெருவில் ஆடுதலும்—நின்று
வேடிக்கை சண்டைகள் நோக்கிடலும்

கூடவே கூடாது—அதனால்
உங்க ளுடையெல்லாம் அழுக்காமே

பாடமும் மறந்திடுமே—பள்ளி
ஆரம்ப நேரமும் தவறிடுமே.

பாடத்தில் மனம் செலுத்தி—உடனே
பள்ளியைச் சேருதல் நலமாமே.

ஆசிரியர் சொல்லுவதை—அங்குத்
தாழ்மையுடன் கவனித்துக் கேட்கவேண்டும்.

வீட்டிற்குத் திரும்புகையில்—பாட
விஷயங்களை நாம் எண்ண வேண்டும்.

மாலையில் சிறிது நேரம்—மகிழ்ந்து
நன்றாக விளையாடி ஓட வேண்டும்.

இரவிலோ தீபத்தின்முன்னே—அமர்ந்து
கருத்தாய்ப் பாடங்கள் படிக்கவேண்டும்.

புசித்துத் தூங்கவேண்டும்—இருளில்
மனப்படி அலைவதை நீக்கவேண்டும்.

இவைதான் நற்போதனை—நீங்கள்
இதுபோல் இனிமேல் நடக்கவேண்டும்.

மிதமான நோக்கமும் அதிக சித்தியும்*

மற்ற கட்டுரைகளில் சொன்னதுபோல் இதிலும் நாம் சொல்லப் போவது என்னுடைய சொந்த அபிப்ராயங்களை பகுத்தறிவுடன் படிப்பவர்கள் ஆலோசிக்கு வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் எழுதுகிறேன். அச்சில் எழுதியிருக்க ஒவ்வொன்றும் வேதவாக்கு என்று எண்ணுபவர்கள் இதைப் படிக்காமல் இருப்பது நலமே.

மனோ தத்துவசாஸ்திர புஸ்தகங்களில் எந்தக் காரியத்திலும் லக்ஷ்யம் அல்லது நோக்கம் என்னவென்று தெரியாவிட்டால் அபிவிர்த்தி ஏற்படாது என்று கண்டிருக்கிறது. ஆரம்பக் கல்வியின் நோக்க மென்னவென்று கேட்டால் பல புஸ்தகங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நிரூபணங்கள் பல சொல்லப் படலாம். ஆனால் அவைகள் எல்லாம் மேல் நாட்டாரால் உண்டாக்கப் பட்டவைகளானதால் மேல்நாடுகளுக்கு ஏற்றவையாக இருக்கலாம். அதன் பொருட்டு அவை நமது தற்கால இந்தியதேசத்திற்கும் பொருந்தியவையாகுமா? இங்கிலாந்தின் தற்கால நிலமை நமது தேசத்தின் நிலமையைவிட மாறுபட்டது என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் ஆங்கில தேசத்து ஆரம்பக்கல்வி லக்ஷ்யத்தை மேற்கொள்வதில் இருதேசங்களின் நிலைமையிலுள்ள அளவற்ற வித்தியாசத்தைச் செய்வனே மறந்துவிட்டார் போலும்.

ஒரு பக்கத்தில் ஒரு செல்வம் வாய்ந்த ஜனத்தொகை மிகுந்த ஒரு சிறியஇடத்தில் படித்த பெற்றோர்களும் நல்ல உபகரணங்கள் பொருந்திய பள்ளிக்கூடங்களையும் உயர்ந்தயோக்யதையுடன் கூடிய நல்ல சம்பளங்கள்பெறும் ஆசிரியர்களும், மற்றொருபக்கத்தில் ஒரு விஸ்தரித்த இலாகாவில் அறிவில்லாதவர்களான ஏழ்மை மக்களையும் உபகரணங்கள் குறைந்த பள்ளிக்கூடங்களும் (இவைகளில் அநேக பள்ளிக்கூடங்களில் புஸ்தகங்கள் கூடக் கிடையாது. சிலவற்றில் பென்சல்கள் கூட இல்லை), குறைந்த சம்பளம் பெறும், ஒப்பிட்டுப் பார்க்கில் யோக்யதை குறைந்த ஆசிரியர்களையும் பார்க்கிறோம். ஆயினும் நமது ஆரம்ப பாடசாலைகளில் எல்லாம் இங்கிலாந்தில் உள்ள பள்ளிக்கூடத்தில் என்ன பாடதிட்டங்கள் உண்டோ அவைகளையே அனுசரிக்கிறோம். இது போதாது என்று கல்வி சாஸ்திரிகளில் ஒரு சார்பார் நமது ஆரம்பக் கல்விக்கு விவசாய நோக்கம் வேண்டுமென்றும் மற்றொரு சார்பார் தொழில் நோக்கம் வேண்டுமென்றும் இன்னும் சிலர் தாய்பாஷையும் கூட எழுதப் படிக்கத் தெரியாத பாலர்களுக்கு ஹிந்திபாஷையில் தேர்ச்சி உண்டாக்கவேண்டுமென்றும் இன்னும் இதுபோல் பலவாறாகக் கிளர்ச்சி

---

*ஆர். எம். ஸாஹூர் அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'Aim Low and Go Higher' என்னும் கட்டுரையின் மொழிபெயர்ப்பு.

செய்கிறார்கள்! இவைகளை யெல்லாம் போதிக்கும் ஆசியர்கள் யார்? அரை வயிற்றுக்குக் கூடச் சாப்பாட்டிற்கில்லாத, ஏதாவது ஒரு விஷயத்தில் அறை குறை ஞானம் பொருந்தியவர்களே. அநேக வருஷங்களுக்கு முன்பு இளம் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்க அற்ப ஞானம் போதும் என்று எண்ணுவது ஒரு பெரிய தவறு என்று ஹகஸ்லி (Huxley) பிரபு சொல்லியிருக்கிறார். ஆயினும் நோக்கம் என்னும் பதத்திற்கே, ஆசிரியர்களாகிய நாம் அப்பதத்தைக் கேட்டமாத்திரத்தில் வாய்மூடிப் பயந்து அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் அவ்வளவு கௌரவம் ஏற்பட்டு விட்டாற்போலிருக்கிறது!

இவைகளினால் உண்டாகும் பயன்கள் என்ன? இதைப் படிப்பவர்கள் ஓர் ஆரம்ப பள்ளிக்கூடத்திற்குள் சென்று அங்கு நடப்பதைக் கவனிக்கவும். வெகு தூரத்திலுள்ள குக்கிராமத்துசேரியிலுள்ள உபகரணங்கள் அற்ற மிகச் சிறிய பள்ளிக் கூடத்திலும் பாஷை, கணிதம், சரித்திரம், பூகோளம் பிரகிருதிவித்தை (Nature Study) சுகாதார விளக்கம் முதலிய பாடங்களில் அதிகாரிகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட திட்டம் இருப்பது காணலாம். தவிர, இந்தப் பாடங்கள் எப்பொழுது நடப்பதென்பதைக் குறிக்கும் ஒரு கால அட்டவணையும் தொங்கவிட்டிருப்பதையும் கவனிக்கலாம். ஆனால் அங்குப் படிக்கும் பாலர்கள் நிஜமாக எவ்வளவுதான் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஒன்றாவது வகுப்பில் சேரும் ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகளில் ஒரு சிலரே ஐந்தாவது வகுப்பிற்குத் தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள் என்பது புள்ளி விவரமாகத் தெரியவருகிறது. இந்தச் சிலரும் ஒரு கற்றறிவு இல்லாதவர்களைப் படிப்பாளிகளாக்க வேண்டிய அளவு கல்வி பெறுகிறார்களா என்பது மிகவும் சந்தேகம்.

ஒரு சமயம் அநேக விஷயங்களைப் போதிக்கும் லக்ஷ்யம் இருப்பதனால் படிப்பாளிகளாக்கவேண்டிய அவ்வளவு கல்வி கூடப் போதிக்கத் தவறுகிறோமோ? ஒருகால் நமது லக்ஷ்யத்தை குறைத்துக் கொண்டால் இப்பொழுது பெறுவதைவிட அதிகப்பலன் அடையலாமோ? இது உண்மையாயிருந்தால் கல்வி அறிவாளர்களாக்க வேண்டிய முக்கிய அம்சங்களையே செவ்வனே கற்றுக்கொடுக்க நம்மாலியன்றவரை முயலவேண்டாமா?

மானிடர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய விஷயங்கள் அளவற்றது. ஒருவன் தன் வாழ்நாள் பூராவும் கல்வியில் செலவழித்தபோதிலும் அவைகளில் ஒரு அணுக்கூட செவ்வனே தெரிந்துகொள்ள முடியாது. ஓர் ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடத்தில் பாலர்களுக்குத் தற்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் உபயோகப்படும்படியான கல்வி போதிப்பதற்கு 4-5 வருஷகாலம் ஒரு மிகவும் சிறியகாலமே. தொழில் முறைக்கு உபயோகப்படும்படியான கல்வி போதிக்கவேண்டுமென்பது உயர்தரக் கல்வியின் நோக்கமாயிருந்தபோதிலும் ஆரம்பக் கல்விக்கு அந்நோக்கம் கொள்வது மிகவும் தவறானது. இந்த 4 அல்லது 5 வருஷகாலம் எழுதவும் படிக்கவும் சுலபமான கணக்குகள் போடச் செவ்வனே கற்றுக்கொள்வதற்கே போதாது. நமது தேசம் ராஜீய ஸ்வதந்திரத்தின்பொருட்டு விரைவாக அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றத்தையும்

இன்னும் சீக்கிரத்தில் அடையப்போகும் முன்னேற்றத்தையும் நோக்கும் கால் படிப்பாளராக இல்லாத வாக்காளர்களை (illiterate electorate) படிப்பாளிகளாக்கவேண்டுவது மிகவும் அவசியமானது கல்வி அபிவிர்த்திக்காகச் செலவிடக்கூடிய தனம் மிகக் கொஞ்சமே. ஆனதுபற்றி ஆரம்பக் கல்வியின் லக்ஷ்யத்தை டாம்பீகமில்லாமல் நமது சக்திக்குத் தகுந்தவாறு மிதமாக வரையறுக்க வேண்டுமென்பது அவசியமாகும். முக்கியமாக நமது நோக்கம் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்தில் வரும் பிள்ளைகள் அனைவரும் அறிவுடன் படிக்கவும் தெளிவாக எழுதவும் தேர்ச்சியடையவேண்டும். (எக்கூட்டத்திலும் எழுதப்படிக்கக்கூடத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாத சிலர் இருப்பர்) இந்த நோக்கம் அல்லது லக்ஷ்யத்தால் நாம் சித்திபெற்றால் பிறகு அவகாசமும் திரவியமும் கிடைக்குமானால் மேல்நோக்கும் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இன்னும் சிலகாலம்வரை அதாவது நல்ல தேர்ச்சியுடைய ஆசிரியர்கள் கிடைக்கும்வரையும் கட்டாய இலவசப் படிப்புத் திட்டம் அமுலுக்கு வரும் அளவும், இதுவே நமது தேச ஆரம்பக் கல்வியின் கொள்கையாக இருக்கவேண்டும். 'உபயோகமான' பாடங்கள் அனேகம் இணைக்கப்பட்ட கஷ்டமான பாட திட்டத்தை விட்டுவிடவேண்டும். எவனொருவன் புத்தியுடன் படிக்கிறானோ அவன் தனக்கு வேண்டும்பொழுது விஷயங்களைப்பற்றி தெரிந்துக்கொள்வான். அதுதான் தகுந்த முறை. பிற்காலத்தில் உபயோகமாக இருக்கும் என்று எண்ணி, இன்று பாலர்களுக்கு அநேக விஷயங்களைப்பற்றிப் போதிப்பது மறுநாள் பிரயாணம் செய்ய இருப்பவன் பிரயாணகாலத்தில் உட்கார்ந்து சாப்பிட நேரமிருக்காது என்று இன்றைய தினமே ஆறுவேளைச் சாப்பாட்டையும் சேர்த்துச் சாப்பிட முயல்வது போலாகும்.

நான் மேலே சொல்வது ஏதாவது புதிதாயிருந்தால் அநேக ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களும், ஆசிரியர்களும் செய்யும் தவறுதல்களை எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆரம்பக் கல்விச் சட்டத்தைத் தயாரித்த முன்நோக்கும் பிரபுக்கள் இம்மாதிரித் தவறுதல்கள் ஏற்படக்கூடும் என்பதை அறிந்திருக்கவேண்டும். அச்சட்டத்தின் முதல் பக்கத்திலேயே அவர்கள் ஒரு எச்சரிக்கை இட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆரம்பக் கல்வியென்பது தாய்பாஷையில் படிக்கவும் எழுதவும் கணக்குப் போடவும் சித்திரம் வரைவதிலும் பிரகிருதி வித்தையும் (Nature study) தேகப்பயிற்சியும் பெண்களுக்குத் தையல் வேலையும் இவைகளில் போதனை செய்வதேயென்றும் ஆயினும் சுகாதார விளக்கம், முதல் உதவி, பூகோளம், சரித்திரம், துரைத்தன விளக்கம், ஆங்கிலம் அல்லது வேறொரு பாஷை, கைவேலை என்பவைகளைப்பற்றியும் போதிக்கலாம் என்றும் ஆரம்பக் கல்வி திட்டத்தில் 3வது செக்ஷன் 5வது பிரிவில் கண்டிருக்கிறது.

இதிலிருந்து ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்தில் போதிக்கக்கூடிய விஷயங்களை இந்தச் சட்டம் இரண்டுவகையாகப் பிரித்திருக்கிறது என்பது தெரியும். ஒரு வகையானது கண்டிப்பாகப் போதிக்கவேண்டிய விஷயங்கள். மற்

ளுன்று, விரும்பினல் போதிக்கப்படலாம் என்ற விஷயங்கள். என் இந்த வித்தியாசம்?

போதுமான ஊதியம் இல்லாதவன் முதலில் முக்கியமான உடுப்புகளையே வாங்குவான். பிறகு செலவழிக்கப் பணம் இருந்தால் காலர் டை முதலியன வாங்க முன்வருவான். எழுதப் படிக்கச் சரிவரக் கற்றுக்கொடுத்த பின்னே சரித்திரம் பூகோளம் முதலியவைகளைப் போதிக்க முயலவேண்டும். நமது ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் சரிவர இல்லாதது நம்மால் இயலக்கூடாததைச் செய்ய முயற்சிப்பதே காரணம் என்பது எனது அபிப்பிராயம். டம்பமான லக்ஷ்யத்தை மேற்கொண்டதால்தான் நமது பள்ளிக்கூடங்களால் செய்து முடிப்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. நமது லக்ஷ்யம் அல்லது நோக்கம் கொஞ்சம் மிதமானதாக இருந்தால் நாம் செய்து முடிக்கக்கூடியது அதிகமாக இருக்கலாம். ஆகவே பாலர்கள் எல்லாருக்கும் அவசியமாகத் தெரியவேண்டியவைகளைப் போதிக்க ஏற்பாடு செய்வதில் நமது கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும். அவை எவை? தற்கால நிலையைக் கவனிக்குங்கால் பாலர்களுக்குச் செவ்வனே படிப்பதில் தேர்ச்சி உண்டாக்குவோமானல் மற்ற விஷயங்களைப் போதிக்கத் தவறினும் தீங்கு ஒன்றும் வராது. தாய்ப்பாஷையில் எழுதியிருப்பதைச் செவ்வனே படிக்கும் சக்திகூட நமது ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு இல்லை.

நாம் போதித்துவிட்டதால் மாணவர்கள் கற்றுக்கொண்டுவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறோம். போதுமான விஷயங்கள் இல்லாத பாட புத்தகத்தைப் பலதடவைகள் திருப்பித் திருப்பிப் போதனை செய்ததனல் பிள்ளைகளுக்கு நன்றாகப் படிக்கும் சக்தி ஏற்பட்டுவிட்டது என்று எண்ணுகிறோம். ஆனல் சிலநாள் கழித்து அவர்கள் படிக்கத் தெரியாமல் இருந்தால் கற்றுக்கொண்டவைகளை மறந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறோம். இதற்கு 'படிப்பாளரில்லாமல் திரும்பவும் மாறிவிடுவது' (Relapsing into illiteracy) என்று பெயரிட்டு வழங்குகிறோம். இருக்கும் கஷ்டங்கள் போதாது என்று இன்னுமொரு புதிய தொந்திரவை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். படிப்பாளராகமலே எப்படித் திரும்பவும் படிப்பாளரில்லாமல் எப்படி மாறிவிடுவது? ஆகவே, நாம் மிதமான லக்ஷ்யம் வைத்து அந்த லக்ஷ்யத்தில் சித்திபெற்றல் பிறகு மேல்நோக்கலாம் என்பதே ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு என்னுடைய யோசனை.

கல்விச் செய்தியும் குறிப்பும்

பண்ருட்டி.

இவ்வூர் ஆரம்ப ஆசிரியர் சங்கமானது வழக்கம்போலப் போர்டு ஹைஸ்கூல் கட்டிடத்தில் தமிழ்ப் பண்டிதர் பக்கிரிசாமி நாயனுர் தலைமையில் 11-7-36 மாலை 2-மணி முதல் 4-மணி வரையில் நடைபெற்றது. சங்கக் காரியதரிசி முன் நடந்த கூட்டத்தின் ரிபோர்ட்டு வாசித்த பிறகு, பண்ருட்டி ஸ்ரீமான் ரங்கனுதம் பிள்ளை அவர்கள் ஒரு மாதிரிப் பாடம் கற்பித்துக்காண்பித்தார். 'பக்தி' என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி ஸ்ரீமான் முத்தையர் ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினுர். தலைவரின் பிரசங்கத்தின்பின் கூட்டம் கலைந்தது.

சென்னை.

பென்னுத்தூர் சுப்ரமணியன் உயர்தர ஆரம்பப்பாடசாலையின், ஸ்தாபன தினம் (Founders Day) சென்ற 26-7-36 அன்று வெகு விமரிசையாய் கொண்டாடப்பட்டது. ஸர். எம். வெங்கட சுப்பராவ், சென்னை ஹைகோர்ட் பிரதம ஜட்ஜ் தலைமை வஹித்தார். ஸ்ரீமதி வெங்கட சுப்பராவ், பிள்ளைகளுக்குப் பரிசு வழங்கினுர்கள். ஸ்ரீமான் நாகராஜ ராவ், தலைமை ஆசிரியர் சென்ற வருஷத்திய ரிபோர்ட்டைப் படித்தார். பிறகு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. ஸ்ரீமான் T. M. கிருஷ்ணசாமி அய்யர், வெங்கட சுப்பராவ் தம்பதிகளுக்கு வந்தனம் அளித்தார். அச்சமயத்தில் தலைவர் அப்பள்ளிக்கூடத்தின் கட்டடத்திற்தாக ரூ. 100 நன்கொடை அளித்தார்.

சென்னைக் கார்பொரேஷன் முகமதிய ஆசிரியர்ச் சங்கத்தின் மாதாந்திரக்கூட்டம் 19-7-36-ல் சேப்பாக்கத்தில் நடந்தது. அவ்வமயம் கார்பொரேஷன் மேயர் கனம் அப்துல் ஹமீத்கான் தலைமை வஹித்தார். தலைமைப் பிரசங்கத்தால் ஆரம்பக்கல்வி விஷயமாகக் கவர்ன்மெண்டில் ஒரு சரியான திட்டம் இல்லாததினுல் அதன்பால் செலவிடும் பணம் பயனில்லாமல் போய் விடுவதென்றும், எல்லா இடங்களிலும் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் 8-வது வகுப்புவரை இருக்கவேண்டுமென்றும், அதுவரைக் கட்டாய இலவசப்படிப்பு அவசியமென்றும் கூறினுர்.

சென்னைக் கார்பொரேஷன் வடக்கு ரேஞ்சு ஆசிரியச் சங்கத்தின் கூட்டம் ஒன்று 11-7-36-ல், சாலைவினுயகர் கோவில்தெருவிலுள்ள பாடசாலையில்

நடந்தது. ஸ்ரீமான் R. ஜனார்தனம் நாயுடு அவர்கள் 'இங்கிலாந்தில் ஆரம்பப்பாட சாலையில் கற்பிக்கும் முறை' என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். அச்சமயம் ஸ்ரீமான் சாமி வெங்கிடாசலம் செட்டியார் அக்கிராசனம் வகித்தார்.

செங்கல்பட்டு.

செங்கல்பட்டு ஆரம்ப ஆசிரியர்ச்சங்கம் 11-7-36-ல் செங்கல்பட்டில் கோகலே ஹாலில் கூடிற்று, ஸ்ரீமான் P. K. சேஷாத்ரி அய்யங்கார் தலைமை வஹித்தார். ஸ்ரீமான் G. V. ஜோப் பேசுகையில் ஆசிரியர்கள் ஊக்கத்துடனும், சந்தோஷத்துடனும் தங்கள் வேலையைச்செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார். ஸ்ரீமான் சுப்ரமணிய அய்யர், கிராமங்களில் ஆசிரியர்கள் ஒரு பிரதான ஸ்தானம்பெற்று வருவதாகவும், கிராமச் சீர்திருத்தவேலைக்கு ஆசிரியர்களே ஏற்றவர்கள் என்று உரைத்தார்.

தேசூர்.

வாலாஜா தாலூக்கா ஆரம்ப ஆசிரியர்ச் சங்கம் தேசூரில் 22-7-36-ல் நடைபெற்றது. Rev. M. G. Kuolt அக்கிராசனம் வஹித்தார். ஸ்ரீமான்கள் M. S. சுந்தரேச்வர அய்யரும், S. சீனிவாச அய்யரும் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள்.

சித்தூர்.

பலமனர்க் கல்வி கூட்டமும் பொருட் காக்ஷியும் 18-7-36-ல் நடைபெற்றது. ஸ்ரீமான் M. லக்ஷ்மி நாராயண ராவ், ஜில்லா கல்வி அதிகாரி தலைமை வஹித்தார். தலைவர், ஆசிரியர்கள் தங்கள் குறைவான சம்பளத்தை நினைத்து மனவருத்தம் கூடாதென்றும், ஊக்கத்துடனும், உற்சாகத்துடனும் அன்புடனும் தமது தொழிலைப் புரியவேண்டுமென்றும், அதனால் தான் தேச முன்னேற்ற மடையும் என்றும் சொன்னார். ஸ்ரீமான்கள் K. L. நரசிம்மமூர்த்தி ஜில்லாபோர்டு கல்வி அதிகாரி, ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்ச்சியின் அவசியத்தைப்பற்றி கூறினார். T. N. ராமகிருஷ்ண ரெட்டியார் ஜில்லா போர்டு தலைவர், பொருட் காக்ஷியைத் திறந்து வைத்தார்.

பத்திராதிபர் குறிப்பு

தேசத்தின் மூலதனம் :—

குழந்தைகளை அடைவது பெரிய பாக்கியமென்று கொள்வது நம் நாடு. அடைந்த பாக்கியத்தைச் சரியானபடி போற்றாத நாடும் நம் நாடே. அறியாமையாலும், ஏழைத்தனத்தாலும், குழந்தைகள் நேரான வழியில் வளர்க்கப்படவில்லையென்று நாம் பலதடவை நினைக்கிறோம். சலிகைக் காட்டி வளர்ப்பது சரியான முறையென்றும் தப்பான கொள்கைப் படித்தவரிடத்தும் காணலாம். குழந்தைகளைப் பழக்குவது கடினமென்றும் அநேகம் வீடுகளில் குழந்தைகள் கவனிக்கப்படவில்லையென்றும் லண்டன் டைம்ஸ் (London Times) வித்தியானுபந்தத்தில் (Educational Supplement) ஒரு நிருபர் எடுத்துக் காட்டி சிசு பாடசாலைகளைப் போற்றுதல் அவசியமென்று வற்புறுத்துகிறார். குழந்தைகள் தேசத்தின் மூலதனமென்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். அதன் உண்மையை தலைவர்களும் பெரியோர்களும் முற்றும் அறிந்துள்ளார்களென்று அவர்களுடைய செய்கையிலிருந்து சொல்லுவதற்கில்லை. பொது மேடைகளில் சிசு போஷணைகள் அவசியமெனக் கூறிவிட்டு, பிற்பாடு பணமில்லையென்று கையை விரித்துவிடுகிறார்கள். தேசத்தின் மூலதனத்தைப் போற்றிப் பாதுகாப்பதில் மேல்நாட்டில் ஊக்கம் அதிகம். பணமுடை யிருப்பினும் மூலதனத்தைப் போற்றுவது முதற்கடமையென்றும், தற்சமயம் அசட்டையாயிருப்பின் பிற்காலம் பெரிய நஷ்ட மேற்படுமென்றும், மேல்நாட்டில் பொறுப்புவகிக்கும் தலைவர்கள் நன்கறிந்திருக்கிறார்கள்.

ஆரம்பப் பாடசாலையிலுள்ள குழந்தைகளை இத்தாலியில் கவனிக்கும் முறையைப்பற்றி மேற்கூறிய அநுபந்தத்தின் வேறு மலரொன்றில் காணலாம். நகரப் பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ள குழந்தைகள் இருட்டறைகளிலும் நற்காற்றுப் பழக்கமில்லாத இடங்களிலும் தங்கிக் கஷ்டப்படுவது யாவருமறிந்த விஷயம். உல்லாசப் பிரயாணமாக ஊரையும், பெற்றோரையும் விட்டுச் சிலநாள் வெளியே செல்வது போதாதென்பது இத்தாலியிலுள்ள தலைவர்களின் எண்ணம். சுகாதாரத்திற்கு வேண்டிய சூரிய வெளிச்சமும், நற்காற்றும், தேகப்பயிற்சி சாதனங்களும் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் அவசியம். இதை உத்தேசித்து இத்தாலியிலுள்ள உபாத்தியாயர்கள் உபாயமொன்று செய்திருக்கிறார். ஊருக்குச் சற்று தூரத்தில் பெரிய மைதானத்தைத் தேடி அங்கு தினந்தோறும் சில மாதங்களில் பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளெல்லோரையும் கூட்டிக்கொண்டு காலை முதல் மாலைவரை தங்கி இரவில் குழந்தைகளை வீடுகளில் சேர்க்கிறார்கள். சுகாதார அதிகாரிகளின் உதவியுடன் செடிகளோடு கூடின சரியான மைதானத்தைத் தயார்செய்து நல்ல சுத்தமான தண்ணீரையும் ஏற்பாடு செய்துகொள்ளுகிறார்கள். நீந்தவும், விளையாடவும், பாடவும் சூரியவெளிச்சத்தை அனுபவிக்கவும் சௌகரியங்களுண்டு. கதைகள் சொல்வதும் பாடங்கள் படிப்பதும் தினசரி திட்டத்தி லடங்கியுளது. ரொட்டி, பால், பழம் முதலிய உணவும் மைதானத்

தில் அளிக்கப்படும். ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இனமாகவும், மற்றவர்களுக்கு சொற்பத் தொகையிலும் நல்லுணவு கொடுக்கிறார்கள். உபாத்தியாயர்களுடன் பிள்ளைகள் உல்லாசமாகப் பலநாள் மேற்கூறியபடி வசிப்பதால் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சி மிகவும் செவ்வையா யிருப்பதாகத் தெரிகிறதாம். பிள்ளைகளை காலையில் ஒருங்கு சேர்த்து பாடிக்கொண்டே மைதானத்தை யடைவது குழந்தைகளுக்கு உத்ஸாகத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதாம். ஸ்தலஸ்தாபனங்களும், ரெயில், டிராம் அதிகாரிகளும் வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்துவருகிறார்கள். இவை செய்திருக்கிறோம்! மேலே செய்ய வேண்டியதென்ன! என்று தம்மைத் தாமே அதிகாரிகளும் உபாத்தியாயர்களும் கேட்டுக்கொள்வதாலேயே குழந்தைகளாகிய மூலதனம் வலுவடைகிறது. ஊக்கமும் பொறுப்புமிருப்பின் பலனை யடையலாம்.

பொருளுதவி :—

இப்போது கொடுத்துவருகிற அதிகப் பொருளுதவி இனிமேல் குறையக்கூடுமென்று மானேஜ்மெண்டாருக்கு ஒரு எச்சரிக்கை வந்திருக்கிறது. சீர்திருத்தம் ஏற்படும்போது பொருளுதவி குறையலாமெனக் கேட்பது கவலைக்கிடமாகும். சில வருஷங்களாக ஜில்லாக் கல்வி நிர்வாக சபைகள் (District Educational Councils) புகார் செய்து வருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கலாம். பணமுடை யேற்பட்ட படியால் உதவி தொகையைக் குறைத்து விட்டோமென்று அதிகாரிகள் சொல்லவே நிர்வாக சபைகள் பள்ளிக்கூடங்களிற்குச் சேரவேண்டிய தொகையைக் குறைக்கின்றன. இது காரணமாக உபாத்தியாயர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சமீபத்தில் சென்னையில் ஜில்லா கல்வி நிர்வாக சபையில் பொருளுதவியைப்பற்றி ஆலோசனை செய்தார்கள். இப்போதுள்ள பள்ளிக்கூடங்களுக்கே பொருளுதவி போதாதென்றும் புதிதாக ஏற்படும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு என்ன உதவி செய்ய முடியுமென்றும் யோசனை செய்ததாகத் தெரியவருகிறது. புதிய பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உதவி கிடையாதென்று சொல்வது நியாயமல்லவென்றே நாம் கருதுகிறோம். சபையார் புதிய பள்ளிக்கூடத்தை அங்கிகரித்திருக்கிறார்கள். அவசியமில்லாவிடில், புதிய பள்ளிக்கூடத்தை அங்கிகரித்திருக்கமாட்டார்கள். சர்க்காரிடமிருந்து பொருளுதவி எதிர்பாராமலே பள்ளிக்கூடத்தை நிர்வாகஞ் செய்யக்கூடிய மானேஜ்மெண்டு நம் மாகாணத்திலில்லையென்றே சொல்லலாம். பொருளுதவி சற்று குறைந்தாலும் அநேக டீசர் மானேஜர் பள்ளிக்கூடங்களில் அதிக கஷ்டமுண்டாகும். பொருளுதவி குறைந்தாலும் பள்ளிக்கூடம் சரியான நிலையிலேயே யிருக்குமென்று அதிகாரிகளும் தலைவர்களும் நினைப்பது தவறாகும். வசதிகள் குறைவதால் பிள்ளைகளின் படிப்பும் மெச்சத்தக்கதாயிராது. பொருளுதவித் திட்டத்தை தாராளமாக நிர்ணயம் செய்து அதைக் குறைக்காது காலத்திற்கேற்றபடி அதிகப்படுத்துதல் அவசியமாகும். இல்லாவிடில் ஜில்லா சபைகள் சரியானவை யல்லவென்றும், அவசியமாய் வேண்டியதைச் செய்யச் சக்தியற்றதென்றும் பொதுஜனங்கள் நினைக்கக்கூடும்.